

Αριθμός 940/2015

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΜΗΜΑ ΣΤ'

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 10 Νοεμβρίου 2014, με την εξής σύνθεση: Μ. Καραμανώφ, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύουσα, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Αντ. Χλαμπέα, Ελ. Παπαδημητρίου, Σύμβουλοι, Μ. – Ε. Παπαδημήτρη, Ελ. Μελισσαριάς, Πάρεδροι. Γραμματέας η Δ. Κατσάνη.

Για να δικάσει την από 20 Σεπτεμβρίου 2010 αίτηση:

του κατοίκου Θεσσαλονίκης (.....), ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Τιμόθεο Σιγάλα (Α.Μ. 2459 ΔΣ Πειραιά), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, ο οποίος παρέστη με τον Θεόδωρο Ράπτη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. Φ.429.39/30/16243/Σ.3115/13.8.2010 απόφαση του Α' Στρατολογικού Γραφείου Θεσσαλονίκης και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Παρέδρου Ελ. Μελισσαριάδη.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αιτούντος, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, ο οποίος ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου
κ α ι

Α φ ο υ μ ε λ ε τ η ρ σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή για την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθμ. 1102503/2009 ειδικό έντυπο παραβόλου).

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση της υπ' αρ. πρωτ. Φ.429.39/30/16243/Σ3115/13.8.2010 αποφάσεως του Α' Στρατολογικού Γραφείου Θεσσαλονίκης, με την οποία απερρίφθη η από 10.8.2010 αίτηση του ήδη αιτούντος να υποχρεωθεί στο καθεστώς των αντλησίων συνειδήσεως αφενός για τον λόγο ότι είχε ήδη υπηρετήσει επτά συνολικά ημέρες στην Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις από 7 έως 14 Σεπ. 2004, ενώ είχε ήδη ενστερνισθεί από 19.10.1997 τις πεποιθήσεις του δόγματος των Χριστιανών Μαρτύρων του Ιεχωβά, αφετέρου για τον λόγο ότι δεν αποδείχθηκε ότι ο αιτών ενέπιπτε στην περίπτωση της παρ. 3 του άρθρου 59 του ν. 3421/2005, καθόσον η υποβληθείσα ως άνω αίτηση δεν συνοδεύεται από τα απαραίτητα δικαιολογητικά που επιτάσσει ο νόμος.

3. Επειδή, στο άρθρο 4 του Συντάγματος ορίζεται στη μεν παράγραφο 1 ότι: «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου», στη δε παράγραφο 6 ότι: «Κάθε Έλληνας που μπορεί να φέρει όπλα είναι υποχρεωμένος να συντελεί στην άμυνα της πατρίδας, σύμφωνα με τους όρους των νόμων». Με το από 6.4.2001 ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α' 84/17.4.2001), μεταξύ άλλων, προστέθηκε, υπό το ως άνω άρθρο 4 του Συντάγματος, ερμηνευτική δήλωση, η οποία έχει ως εξής: «Η διάταξη της παραγράφου 6 δεν αποκλείει να προβλέπεται με νόμο η υποχρεωτική προσφορά άλλων υπηρεσιών, εντός ή εκτός των ενόπλων δυνάμεων (εναλλακτική θητεία), από όσους έχουν τεκμηριωμένη αντίρρηση συνειδήσεως για την εκτέλεση ένοπλης ή γενικά στρατιωτικής υπηρεσίας». Περαιτέρω, στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ), που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 (Α' 256), ορίζονται, στο άρθρο 4 ότι «1. Ουδείς δύναται να κρατηθεί εις δουλείαν ή ειλωτείαν. 2. Ουδείς δύναται να υποχρεωθεί εις αναγκαστικήν ή υποχρεωτικήν εργασίαν. 3. Δεν θεωρείται ως «αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία» υπό την έννοιαν του παρόντος άρθρου: α) . . . β) πάσα υπηρεσία στρατιωτικής φύσεως ή, εις την περίπτωσιν των εχόντων αντίρρησης συνειδήσεως εις τας χώρας όπου τούτο αναγνωρίζεται ως νόμιμον, πάσα άλλη υπηρεσία εις αντικατάστασιν της υποχρεωτικής στρατιωτικής υπηρεσίας, γ) . . . δ) . . .», στο άρθρο 9 παρ. 1 ότι: «Παν πρόσωπον δικαιούται εις την ελευθερίαν σκέψεως, συνειδήσεως και θρησκείας. Το δικαίωμα τούτο επάγεται την ελευθερίαν αλλαγής θρησκείας ή πεποιθήσεως, ως και την ελευθερίαν εκδηλώσεως της θρησκείας ή των πεποιθήσεως μεμονωμένως ή συλλογικώς, δημόσια ή κατ' ιδίαν, διά της λατρείας, της παιδείας και της ασκήσεως των θρησκευτικών καθηκόντων και τελετουργιών», στο άρθρο 14 ότι: «Η χρήση των αναγνωριζομένων εν τη παρούση Συμβάσει δικαιωμάτων και ελευθεριών δεόν να εξασφαλισθή ασχέτως διακρίσεως φύλου, φυλής, χρώματος, γλώσσης, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεως, εθνικής ή κοινωνικής προελεύσεως, συμμετοχής εις εθνικήν μειονότητα, περιουσίας, γεννήσεως ή άλλης καταστάσεως». Αντίστοιχες διατάξεις περιέχονται και στα άρθρα 8, 18, 19 και 26 του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη στις 16 Δεκεμβρίου 1966, το οποίο κυρώθηκε με το ν. 2462/1997 (Α' 25). Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 2 του Ευρωπαϊκού Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (ΕΕC 303/2007), το νομικό κύρος του οποίου αναγνωρίστηκε με το άρθρο 6 παρ. 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση [όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 της Συνθήκης της Λισαβώνας (ν. 3671/2008, Α' 129)], «Το δικαίωμα αντίρρησης συνειδήσεως αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες που διέπουν την άσκησή του».

4. Επειδή, στο ν. 3421/2005 «Στρατολογία των Ελλήνων και άλλες διατάξεις» (Α' 302/13.12.2005), στο Κεφάλαιο υπό τον τίτλο «Αοπλη στρατιωτική υποχρέωση και εναλλακτική υπηρεσία των αντλησίων συνειδήσεως», ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Άρθρο 59.1. Όσοι για λόγους συνειδήσεως αρνούνται να εκπληρώσουν τη στρατεύσιμη στρατιωτική τους υποχρέωση, επικαλούμενοι τις θρησκευτικές ή ιδεολογικές τους πεποιθήσεις, μπορεί να αναγνωρίζονται ως αντίρρησης συνειδήσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων άρθρων. 2. Οι λόγοι συνειδήσεως που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο πρέπει να απορρέουν από μία γενική αντίληψη για τη ζωή, βασισμένη σε συνειδητές θρησκευτικές, φιλοσοφικές ή ηθικές πεποιθήσεις, που εφαρμόζονται από το άτομο απαρόχρητα και εκδηλώνονται με τήρηση αλόγων συμπεριφορών. 3. Δεν χαρακτηρίζονται ως αντίρρησης συνειδήσεως και δεν υπάγονται στις σχετικές διατάξεις. α. Όσοι έχουν υπηρετήσει ενόπλιως για οσοδήποτε χρονικό διάστημα στις Ελληνικές ή ξένες ένοπλες δυνάμεις ή στα Σώματα Ασφαλείας. β. Όσοι έχουν λάβει άδεια οπλοφορίας ή έχουν ζητήσει να τους χορηγηθεί τέτοια άδεια, καθώς και όσοι συμμετέχουν σε μεμονωμένως ή συλλογικώς δραστηριότητες σκοπευτικών αγώνων, κυνηγίου ή παρόμοιων εκδηλώσεων, οι οποίες έχουν άμεση σχέση με τη χρήση όπλων. γ. Όσοι έχουν καταδικαστεί ή εκκρεμεί σε βάρος τους ποινική δίωξη για έγκλημα που έχει σχέση με χρήση όπλων, πυρομαχικών ή παράνομης βίας. 4. Οι αντίρρησης συνειδήσεως καλούνται να προσφέρουν είτε άοπλη στρατιωτική υποχρέωση είτε εναλλακτική υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού. . . . Άρθρο 62. 1. Η υπαγωγή των αντλησίων συνειδήσεως στις διατάξεις του νόμου αυτού και η κατά περίπτωση διάθεση τους στους φορείς του δημόσιου τομέα για εναλλακτική υπηρεσία ή η κατάταξη τους στις Ένοπλες Δυνάμεις για άοπλη στρατιωτική υποχρέωση γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, ύστερα από γνωμοδότηση ειδικής επιτροπής, που εξετάζει τη συνδρομή των προϋποθέσεων αναγνωρίσεως των ενδιαφερομένων ως αντίρρησης συνειδήσεως είτε μέσα από τα δικαιολογητικά που υποβάλλονται είτε και αυτοπροσώπως, εφόσον αυτό απαιτείται. . . . Άρθρο 63: «1. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα δικαιολογητικά και οι προθεσμίες κατάθεσής τους, ο χρόνος σύγκλησης και ο τρόπος λειτουργίας της ειδικής επιτροπής, η διαδικασία υπαγωγής, κατάταξης, τοποθέτησης και μετάθεσης, ο τρόπος στρατολογικής παρακολούθησης, καθώς και κάθε λεπτομέρεια, αναγκαία για την εφαρμογή των σχετικών με τους αντίρρησης συνειδήσεως διατάξεων του νόμου αυτού». Κατ' εξουσιοδότηση της διατάξεως αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. Φ.420/79/81978/Σ.300/21.12.2005 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας (Β' 1854/29.12.2005). Στην παρ. 1 του άρθρου 1 της ανωτέρω αποφάσεως ορίζεται ότι οι ενδιαφερόμενοι για να υπηρετήσουν άοπλη θητεία ή εναλλακτική υπηρεσία πρέπει να υποβάλουν σχετική αίτηση, συνοδευόμενη από σειρά δικαιολογητικών. Στις παρ. 2, 3 και 4 του άρθρου 1 της ανωτέρω αποφάσεως ορίζονται τα εξής: «2. Τα παραπάνω δικαιολογητικά κατατίθενται στα αρμόδια Στρατολογικά Γραφεία μέσα σε αποκλειστικές προθεσμίες ως εξής: α. Από τους στρατεύσιμους: Από την ημερομηνία πρόσκλησής τους για κατάταξη στις Ένοπλες Δυνάμεις, μέχρι την ημερομηνία που υποχρεούνται για κατάταξη σ' αυτές. β. Από τους ανυπότακτους: Μετά τη διακοπή της ανυποταξίας τους και μέχρι την ημερομηνία που υποχρεούνται για κατάταξη στις Ένοπλες Δυνάμεις. 3. Δεν γίνονται δεκτά απήματα που υποβάλλονται μετά την κατάταξη των ενδιαφερομένων στις Ένοπλες Δυνάμεις ή αιτήματα που υποβάλλονται για δεύτερη φορά, μετά από απόρριψη προηγούμενου όμοιου για ουσιαστικούς λόγους. 4. Εφόσον δεν υποβάλλονται δικαιολογητικά ή υποβάλλονται εκπρόθεσμα ή εφόσον από τα υποβαλλόμενα δικαιολογητικά ή από τα υπάρχοντα στα Στρατολογικά Γραφεία στοιχεία προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος εμπήγισε σε κάποια από τις περιπτώσεις της παραγράφου 3 του άρθρου 59 του ν. 3421/2005 (ΦΕΚ Α' 302), το αίτημα απορρίπτεται από το αρμόδιο Στρατολογικό Γραφείο. . . .». Στη παρ. 2 του άρθρου 4 της ίδιας αποφάσεως ορίζεται ότι: «2. Εκείνοι των οποίων το αίτημα απορρίπτεται. . . υποχρεούνται για κατάταξη στις Ένοπλες Δυνάμεις με την πρώτη εκπαιδευτική σειρά στρατεύσιμων. . .».

5. Επειδή, όπως έχει κριθεί (βλ. ΣτΕ 1246/2013, 837/2010, 4276/2009, 1948/2007, 2452/2006, 526/2001) η πρόβλεψη στην ερμηνευτική δήλωση κάτω από το άρθρο 4 του Συντάγματος καθώς και στα άρθρα 4 (παρ. 2β') της ΕΣΔΑ και 18 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (πρόβλεψη η οποία υλοποιήθηκε αρχικά με το ν. 2510/1997, Α' 136, και στη συνέχεια με τα άρθρα 59 επ. του εφαρμοστέου εν προκειμένω, ν. 3421/2005) δεν ιδρύει ατομικό δικαίωμα απαλλαγής από την υποχρέωση προς στράτευση των ικανών να φέρουν όπλα, ασκούμενο μάλιστα με την απλή επίκληση αντίρρησης συνειδήσεως, αλλά απλή ευχέρεια απαλλαγής τους, η οποία υφίσταται με τους όρους και τις προϋποθέσεις που θεσπίζει ο νομοθέτης. Εξάλλου, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) έχει κρίνει ότι το άρθρο 9 της ΕΣΔΑ, είτε ερμηνεύεται σε συνδυασμό με το άρθρο 4 της Συνθήκης αυτής, είτε λαμβάνεται αυτοτελώς υπόψη, δεν κατοχυρώνει δικαίωμα στην αντίρρηση συνειδήσεως (βλ. αποφάσεις της Επιτροπής Peters v. The Netherlands της 30.11.1994, Heuden v. Belgium της 22.5.1995, και απόφαση του ΕΔΔΑ της 7.7.2011, στην υπόθεση BAYATYAN κατά Αρμενίας, αίτηση 23459/03). Περαιτέρω, η Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του άρθρου 4 παρ. 4 του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, που κυρώθηκε, ομοίως, με το άρθρο πρώτο του ν. 2462/1997 (Α' 25), έχει κρίνει ότι η παρ. 1 του άρθρου 18 του Διεθνούς Συμφώνου προστατεύει μεν, ως μία μορφή εκδήλωσης θρησκευτικής ή ιδεολογικής πεποιθήσεως, και την αντίρρηση στην εκλήρωση στρατιωτικής θητείας, η προστασία, όμως, αυτή δεν συνεπάγεται αυτομάτως το δικαίωμα κάποιου να αρνηθεί την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής, επικαλούμενος τη συνείδησή του, αλλά ότι, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3 του

άρθρου 18, θεμελιώνει αξίωση του αντιρρησία προς το κράτος να θεσπίσει κανονιστικό πλαίσιο, βάσει του οποίου ο αντιρρησίας συνειδήσεως να έχει την εναλλακτική δυνατότητα να προσφέρει κοινωνική υπηρεσία, ενώ το κράτος μπορεί να απαλλάσσεται από την υποχρέωσή του αυτή, εάν αποδεικνύει ότι λόγω εθνικής ασφάλειας δικαιολογούν την άρνησή του να θεσπίσει παρόμοιο κανονιστικό πλαίσιο (Yeo - Boom Yoon v. Republic of Korea, Myung - jin Choi v. Republic of Korea, αίτηση υπ' αριθ. 1321 και 1322/2004, απόφαση της 23.1.2007). Επομένως, οι διατάξεις των άρθρων 59, 62 και 63 του ν. 3421/2005, και της κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσης απόφασης του Υπουργού Εθνικής Αμυνας, με τις οποίες θεσπίζεται η διαδικασία και τα δικαιολογητικά στοιχεία τα οποία απαιτούνται για την τεκμηρίωση των ιχυρισμών του ενδιαφερομένου προκειμένου να υπαχθεί στο καθεστώς του αντιρρησία συνειδήσεως, καθώς και οι συνέπειες σε περίπτωση μη υποβολής τους, είναι σύμφωνες τόσο με την ερμηνευτική δήλωση υπό το άρθρο 4 του Συντάγματος, όσο και με τις ανωτέρω διατάξεις των διεθνών συμβάσεων, καθ' όσον με αυτές επιτρέπεται να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για τη διαπίστωση της ειλικρίνειας και της σοβαρότητας των προβαλλόμενων αντιρρήσεων συνειδήσεως (βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 3885/2002 επιταμ., 526/2001 επιταμ., 3462, 1246/2013, 837/2010, 4276/2009).

6. Επειδή όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, και συγκεκριμένα από το Φ.429.361/50/288241/8.11.2011 έγγραφο της Διοικήσεως (Διεύθυνση Στρατολογικό - Στρατιωτικών Νομικών Συμβουλών, Γενικό Επιτελείο Εθνικής Αμυνας), ο αιτών, ο οποίος γεννήθηκε το 1983 στην Τσάγκα της Γεωργίας, με την Φ.429.39/238/329368/Σ.1873/16.12.2002 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Αμυνας είχε χαρακτηριστεί αντιρρησίας συνειδήσεως για θρησκευτικούς λόγους (μάρτυρας του Ιεχωβά από 19.10.1997). Στις 18.4.2003 υπέβαλε αίτημα προκειμένου να μεταπέσει στους υπόχρους ένοπλης στρατιωτικής θητείας. Στις 7.9.2004 κατετάγη στο Κέντρο Εκπαίδευσης Υγειονομικού, απολύθηκε, όμως, επτά ημέρες αργότερα (στις 14.9.2004) αφού έτυχε επίσης αναβολής για λόγους υγείας. Μετά τη λήξη της αναβολής κατατάχθηκε, απεστάλη στον αιτούντα το από 21.1.2006 σημείωμα κατατάξεως, με το οποίο κλήθηκε να καταταγεί στις 6.2.2006. Δεδομένου, όμως, ότι ο αιτών δεν παρουσιάστηκε προς κατάταξη, κηρύχθηκε ανυπότακτος εσωτερικού στις 7.2.2006. Στις 9.2.2006 υπέβαλε στο αρμόδιο Στρατολογικό Γραφείο αίτημα να υπαχθεί στο καθεστώς αντιρρησίας συνειδήσεως κατ' επίκληση της διατάξης του παρ. 11 του άρθρου 73 του ν. 3421/2005. Κατά της απόρριψης του αιτήματος αυτού ο αιτών άσκησε προσφυγή και, κατά της απόρριψης της τελευταίας, άσκησε την από 20.10.2006 αίτηση ακυρώσεως, η οποία απερρίφθη με την 4276/2009 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ειδικότερα, με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι νομίμως απερρίφθη ως εκπρόθεσμο το αίτημα του ήδη αιτούντος, εφόσον υπεβλήθη αρχικώς στις 7.2.2006 και ακολούθως στις 9.2.2006, πάντως σε κάθε περίπτωση, μετά την 6.2.2006, ημερομηνία κατά την οποία όφειλε να καταταγεί στις Ενόπλες Δυνάμεις. Κατόπιν αυτού, το αρμόδιο Στρατολογικό Γραφείο κάλεσε τον αιτούντα να καταταγεί την 10.8.2010, με τους στρατευσίμους της σειράς 2010 Γ/ΕΣΣΟ. Στις 10.8.2010 ο αιτών ταχυδρόμησε προς το Α' Στρατολογικό Γραφείο Θεσσαλονίκης, αίτηση (η οποία παρελήφθη μεν στις 13.8.2010, πλην λογίζεται ως ημερομηνία κατάθεσης η ημερομηνία της αποστολής της), με την οποία υπέβαλε αίτημα για υπαγωγή στο καθεστώς αντιρρησίας συνειδήσεως, χωρίς να συνοδεύεται από δικαιολογητικά, δηλώνοντας ότι εξουσιοδοτεί την Υπηρεσία να αναζητήσει τα δικαιολογητικά που απαιτούνται εφόσον ο ίδιος δεν κατέστη δυνατόν να τα συγκεντρώσει λόγω «του σιφνιδιού της αποστολής του σημειώματος προς κατάταξη», το οποίο του κοινοποιήθηκε στις 8.8.2010. Ακολούθως, στις 11.8.2010, ο αιτών υπέβαλε βεβαίωση της Κεντρικής Εκκλησίας των Χριστιανών Μαρτύρων του Ιεχωβά, από την οποία προέκυψε ότι ο τελευταίος ανήκει στο συγκεκριμένο Δόγμα και συμμετέχει στις λατρευτικές δραστηριότητες της Εκκλησίας αυτής από 19.10.1997. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με την ήδη προβαλλόμενη πράξη (με αριθ. Φ.429.39/30/16243/Σ3115/13.8.2010 αποφάσεως του Α' Στρατολογικού Γραφείου Θεσσαλονίκης), αφενός διότι ο αιτών είχε ήδη υπηρετήσει ενόπλιως για επτά συνολικά ημέρες στις Ενόπλες Δυνάμεις (από 7 έως 14 Σεπ. 2004), ενώ είχε ήδη ενστερνισθεί τις πεποιθήσεις των Χριστιανών Μαρτύρων του Ιεχωβά από τις 19.10.1997, αφετέρου διότι από την σχετική αίτηση δεν αποδείχθηκε ότι ο αιτών εμπιπεί στις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 59 του ν. 3421/2005, καθόσον η αίτηση αυτή δεν συνοδεύεται από τα απαραίτητα δικαιολογητικά που επιτάσσει η διάταξη αυτή.

7. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση προβάλλεται ότι με τα άρθρα 9 και 14 της ΕΣΔΑ, 18 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, 6 της ΣΕΕ και 10 (παρ. 2) του Ευρωπαϊκού Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, κατοχυρώνεται ατομικό δικαίωμα στην αντίρρηση συνειδήσεως, το οποίο οι εθνικές νομοθεσίες δεν μπορούν να περιορίσουν, ούτε να θέσουν ως προϋποθέσεις άσκησης αυτού τυπικά κριτήρια. Ενόψει αυτού, προβάλλεται ότι η απόρριψη του αιτήματος του ήδη αιτούντος για υπαγωγή στο καθεστώς του αντιρρησίας συνειδήσεως με την προβαλλόμενη απόφαση, είναι μη νόμιμη διότι εκδόθηκε κατ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων του ν. 3421/2005 καθώς των διατάξεων της υπουργικής απόφασης, οι οποίες είναι ανίσχυρες ως αντικείμενες στις υπερνομοθετικές ισχύος διατάξεις που προαναφέρθηκαν.

8. Επειδή, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά ανωτέρω (βλ. 5η σκέψη της αποφάσεως), ούτε οι ανωτέρω διατάξεις του Συντάγματος, ούτε οι διατάξεις της ΕΣΔΑ, όπως αυτές ερμηνεύθηκαν από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), θεσπίζουν ατομικό δικαίωμα του αντιρρησίας συνειδήσεως, το οποίο δεν ένοια και το περιεχόμενο που αποδίδεται σε αυτό με τον ανωτέρω λόγο. Εξάλλου, η απόφαση του ΕΔΔΑ της 7.7.2011, στην υπόθεση BAYATYAN κατά Αρμενίας, την οποία επικαλείται ο αιτών με το υπόμνημά του, που κατατέθηκε στις 24.1.2015 ενόψει της χορηγηθείσας προθεσμίας από την Πρόεδρο του Τμήματος, δεν αφορά περίπτωση στην οποία προβλέπεται από την εθνική έννομη τάξη η εκκλήρωση άοπλης εναλλακτικής θητείας για όσους επικαλούνται λόγους αναγόμενους σε αντιρρησίες συνειδήσεως, όπως συμβαίνει εν προκειμένω. Περαιτέρω, ούτε από την απόφαση της 23.1.2007 της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, την οποία επικαλείται ο αιτών, προκύπτει ότι κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα θεμελιώνεται ατομικό δικαίωμα του αντιρρησίας συνειδήσεως. Ενόψει των ανωτέρω, οι διατάξεις κατ' εφαρμογή των οποίων απορρίφθηκε το αίτημα του ήδη αιτούντος με την προβαλλόμενη απόφαση του Α' Στρατολογικού Γραφείου Θεσσαλονίκης, δεν αντίκεινται στις προαναφερθείσες υπερνομοθετικές ισχύος διατάξεις και συνεπώς, τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι απορριπτέα ως αβάσιμα.

9. Επειδή, προβάλλεται ότι το επίμαχο αίτημα περί υπαγωγής του αιτούντος στους αντιρρησίες συνειδήσεως έπρεπε να γίνει δεκτό ως νόμιμο και εμπρόθεσμο, διότι έλαβε χώρα μετά από περίοδο ανυποταξίας του αιτούντος. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος διότι δεν πλήσσει καμία από τις αιτιολογίες της προβαλλόμενης αποφάσεως.

10. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προβαλλόμενη απόφαση μη νομίμως απέρριψε το αίτημα του ήδη αιτούντος περί υπαγωγής του στο καθεστώς του αντιρρησίας συνειδήσεως, με την αιτιολογία ότι δεν συνυποβλήθηκαν από αυτόν τα απαιτούμενα δικαιολογητικά που επιτάσσει ο νόμος. Τούτο διότι, κατά τους ισχυρισμούς του αιτούντος, ενόψει του γεγονότος ότι το σημείωμα κατάταξης του είχε κοινοποιηθεί στις 8.8.2010, με την υποχρέωση να καταταγεί στις 10.8.2010, δεν υπήρχε ο αναγκαίος χρόνος προκειμένου να απευθυνθεί αυτός στις αρμόδιες αρχές και να υποβάλει σχετικό αίτημα ώστε να εκδοθούν τα απαραίτητα πιστοποιητικά, η δε Διοίκηση όφειλε, στα πλαίσια της αρχής της χρηστής διοικήσεως, να τάξει σε αυτόν εύλογο προθεσμία.

11. Επειδή, όπως έχει κριθεί (πρβλ ΣτΕ 4276/2009, 2452/2006), η θέσπιση με την ανωτέρω υπουργική απόφαση αποκλειστικών προθεσμιών για την υποβολή της αιτήσεως υπαγωγής στο καθεστώς των αντιρρησιών συνειδήσεως συνοδεύεται από τα προβλεπόμενα στο νόμο δικαιολογητικά, η μη τήρηση των οποίων συνεπάγεται την απόρριψη της αιτήσεως αυτής, ευρίσκεται εντός της νομοθετικής εξουσιοδότησεως που προβλέφθηκε από το άρθρο 63 παρ. 1 του ν. 3421/2005, τα δε τυχόμενα χρονικά πλαίσια καθεαυτά δεν είναι τόσο στενά ώστε να αποκλείουν την άσκηση της ευχέρειας επιλογής εναλλακτικής θητείας που παρέχεται από το Σύνταγμα και το νόμο. Εξάλλου, κατά τα άρθρα 70 του ν. 3421/2005 και 33 της υπ' αριθ. Φ.429.1/5/150045/2006 αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Αμυνας (Β' 34), αμφότερα με τίτλο «εκτίμηση λόγων ανωτέρας βίας ή ανυπερβλήτων κωλυμάτων», οι προθεσμίες αυτές αναστέλλονται για όσο χρόνο διαρκεί το απρόβλεπτο ή εξαιρετικό γεγονός, ώστε να είναι δυνατή η επάνοδος του ενδιαφερομένου, του οποίου η αίτηση απορρίφθηκε λόγω μη τήρησης των προθεσμιών, εφόσον βέβαια, προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει η συνδρομή του λόγου ανωτέρας βίας. Με αυτά τα δεδομένα, και λαμβανομένου υπόψη ιδίως του γεγονότος ότι ο αιτών είχε υποβάλει παρόμοιο αίτημα υπαγωγής στο καθεστώς του αντιρρησίας συνειδήσεως το έτος 2006, το οποίο απερρίφθη από τη Διοίκηση, και στη συνέχεια απορρίφθηκε και η αίτηση ακυρώσεως κατ' αυτής, με την υπ' αριθ. 4276/2009 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ορθώς απορρίφθηκε η από 10.8.2010 αίτησή του προς το Α' Στρατολογικό Γραφείο Θεσσαλονίκης για τον λόγο ότι δεν συνοδεύεται από τα ανωτέρω δικαιολογητικά, χωρίς, εξάλλου, να γίνεται επίκληση λόγων ανωτέρας βίας εκ μέρους του αιτούντος. Συνεπώς, ο ανωτέρω ισχυρισμός με τον οποίο προβάλλεται ότι δεν υπήρξε ο αναγκαίος χρόνος προκειμένου ο αιτών να απευθυνθεί στις αρμόδιες αρχές ώστε να αιτηθεί την έκδοση των επιστασομένων από τις ανωτέρω διατάξεις σχετικών πιστοποιητικών (ότι δεν κατέχει όδους οπλοφορίας κλπ), πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

12. Επειδή, εφόσον η απόρριψη της αιτήσεως περί υπαγωγής του αιτούντος στο καθεστώς του αντιρρησίας συνειδήσεως με την προβαλλόμενη πράξη ευρίσκει νόμιμο και επαρκές έρεισμα στην αιτιολογία ότι δεν αποδείχθηκε ότι συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος οι προϋποθέσεις της παρ. 3 του άρθρου 59 του ν. 3421/2005 λόγω της μη συνυποβολής εκ μέρους του των δικαιολογητικών που προβλέπονται στη διάταξη αυτή, παρέλκει ως αλυσιτελής η έρευνα του λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο πλήττει η επάλληλη αιτιολογία απορρίψεως με την αιτιολογία, σύμφωνα με την οποία το αίτημα είναι απορριπτέο και για το λόγο ότι ο αιτών έχει υπηρετήσει στις Ενόπλες Δυνάμεις από 7 έως 14.9.2004 (βλ. ΣτΕ 4276/2009, 2452/2006 κ.α.).

13. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Δ ι ό τ α ύ τ α

Απορρίπτει την αίτηση ακυρώσεως.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει στον αιτούντα τη δικαστική δαπάνη του Δημοσίου, η οποία ανέρχεται στο ποσό των τετρακοσίων εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 24 Νοεμβρίου 2014 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 16ης Μαρτίου 2015.

Η Προεδρεύουσα Συμβούλου
Δ. Κατσάνη

Η Γραμματέας Μ. Καραμανφό

